

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om straf for seksuelt misbrug af børn i udlandet.

Af Bertel Haarder (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.
(Fremsat 29/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Seksuelle forbrydelser mod børn er strafbare i Danmark, og der bliver straffet. Det vil også ske, hvis forbrydelsen er begået f.eks. i Thailand og der er tilstrækkelige beviser; det er der konkrete eksempler på. Det er bl.a. også derfor, vi har en nordisk forbindelsesofficer, der beskæftiger sig med seksuelt misbrug af børn i udlandet.

Danmarks holdning til dette felt, hvor alle er imod dette misbrug af børn, kommer bl.a. også frem ved, at Danmark som et af de første lande har indført forbud mod besiddelse af børneporografi.

Foregår der seksuelt misbrug af børn i udlandet, og er det strafbart dér – hvilket det er praktisk talt over hele verden – så straffes forholdet også i Danmark. Der gælder altså et princip om dobbelt strafbarhed, således at det er en forudsætning for at straffe her i landet, at misbruget også er strafbart i det land, hvor det er foregået. Det er dette princip, V og K ønsker ændret.

Princippet om dobbelt strafbarhed følger af straffelovens § 7 og er et grundlæggende princip i dansk strafferet, som kun fraviges i særlige tilfælde, og er et princip, der også gælder i mange andre lande. Og vi kan faktisk også i Danmark have en interesse i, at andre lande har et princip om dobbelt strafbarhed, da det ellers ville kunne betyde, at handlinger, som vi i Danmark anser for helt lovlige, f.eks. politiske tilkendegivelser eller handlinger, ville kunne straffes, hvis en person rejste til udlandet.

Jeg har nævnt politiske tilkendegivelser som et eksempel. Man kunne også nævne homoseksuelle forhold, som vi i Danmark ikke anser for ulovlige, men som ville kunne straffes i andre lande, hvis man ikke havde dette princip.

Princippet går ud på, at man i almindelighed ikke bør straffe en person for en handling, som er lovlig i det land, hvor handlingen finder sted.

Man skal selvfølgelig ikke bare holde fast i gamle principper, hvis tiden er løbet fra dem, men man skal, hvis man vil fravige et princip som dobbelt strafbarhed, være grundig i sine overvejelser og sikker på, at det vil have en positiv virkning at ændre det.

Seksuelforbrydelser over for børn er et område, hvor det er naturligt at se på, om der kan være behov for at gøre en undtagelse fra den almindelige regel om dobbelt strafbarhed. Men det er dog et spørgsmål, om der er stater, hvor seksuelt misbrug af børn ikke er strafbart – jeg kan ikke nævne et eksempel, men det kan være, at der er nogen, der kan – og hvor vi af den grund ikke kan straffe i Danmark.

Det følger f.eks. af FN's børnekonvention – som mig bekendt er tiltrådt af mere end 185 stater – at deltagerne skal sikre børn mod alle former for seksuelt misbrug. Og overholdelse af FN's børnekonvention overvåges af en komité under FN, der løbende følger forholdene i de enkelte lande. Regeringen lægger meget vægt på dette internationale samarbejde.

Verdenskongressen i Stockholm i august i år om seksuel udnyttelse af børn var et vigtigt led i dette arbejde. Det er rigtigt, som det bliver oplyst i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at man på kongressen vedtog en række erklæringer og en handlingsplan og også den anbefaling, som citeres i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Justitsministeriet forstår ikke teksten fra Stockholm på samme måde, som den er nævnt i bemærkningerne til beslutningsforslaget, nemlig som en opfordring til at opgive kravet om